

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **D. Ż.**

skazanego za czyn z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 16 września 2025 r.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju

z dnia 26 maja 2025 r., sygn. akt II K 198/25

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy w części zawierającej
orzeczenie o karze łącznej (pkt III wyroku) i w tym zakresie
przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Busku - Zdroju.**

Zbigniew Puskarski Piotr Mirek Andrzej Tomczyk

UZASADNIENIE

D. Ż. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 19 kwietnia 2025 r. w B. w woj. [...], używając słów powszechnie uważnych za obelżywe znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w B. sierż. M. P. oraz st. post. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.;

II. w dniu 19 kwietnia 2025 r. w B. w woj. [...] groził pozbawieniem życia funkcjonariuszom Komendy Powiatowej Policji w B. sierż. M. P. oraz st. post. D. K. , a groźba ta, z uwagi na okoliczność wypowiedziania wzbudziła w zagrożonych uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Busku - Zdroju wyrokiem nakazowym z dnia 26 maja 2025 r., sygn. akt II K 198/25, uznał oskarżonego D. Ż. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i wymierzył mu:

- za czyn z pkt I na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 k.k. karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym,

- za czyn z pkt II na podstawie art. 190 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 k.k. karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, na jej poczet zaliczając oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 19 kwietnia 2025 r. godz. 0:00 do dnia 19 kwietnia 2025 r. godz. 10:53. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych M. P. i D. K. nawiązki po 500 zł, nadto rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Kasację od tego wyroku, który uprawomocnił się w dniu 17 czerwca 2025 r. bez postępowania odwoławczego, wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w części zawierającej orzeczenie o karze łącznej – na korzyść skazanego D. Ż.. Zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego – art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu kary łącznej ograniczenia wolności w wysokości powyżej granicy wymiaru

kary łącznej, przewidzianej w powyższym przepisie” – i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Sądowi Rejonowemu w Busku – Zdroju.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co przy zastosowaniu art. 535 § 5 k.p.k. pozwoliło uwzględnić ją w całości na posiedzeniu bez udziału stron. Zastosowany przez Sąd Rejonowy w Busku - Zdroju przepis art. 86 § 1 k.k. stanowi m.in., że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Zatem skoro Sąd łączył wymierzone D. Ż. kary jednostkowe ograniczenia wolności, z których jedna wynosiła 3 miesiące, a druga rok, to mógł orzec karę łączną ograniczenia wolności mieszczącą się w przedziale od roku i 1 miesiąca (zob. art. 34 § 1 k.k.) do roku i 3 miesięcy. Tym samym wymierzając oskarżonemu karę łączną roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, rażąco naruszył wspomniany przepis prawa materialnego, co miało istotny wpływ na treść wyroku. Jest bowiem oczywiste, że przy prawidłowym stosowaniu art. 86 § 1 k.k. wymiar kary łącznej ograniczenia wolności byłby niższy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy - zgodnie z wnioskiem kasacji - uchylił wyrok w zaskarżonej części, tj. zawarte w jego pkt III orzeczenie o karze łącznej i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Busku – Zdroju, który wymierzy D. Ż. prawidłową karę łączną ograniczenia wolności.

[J.J.]

[r.g.]

Zbigniew Puskarski

Piotr Mirek

Andrzej Tomczyk